

عنوان مقاله:

گیاه پالایی و اکوسیستم های زراعی

محل انتشار:

اولین همایش ملی کشاورزی در شرایط محیطی دشوار (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مهرشاد براری - عضو هیئت علمی دانشگاه ایلام دانشکده کشاورزی

مرتضی عموزاده - کارشناس ارشد زراعت دانشگاه ایلام

خلاصه مقاله:

فعالیت های صنعتی مختلف، کاربرد حشره کش ها ، علف کش ها و کودهای شیمیایی محیط زیست و اکوسیستم های زراعی را آلوده کرده است مشکل اصلی که این عوامل ایجاد می کنند این است که باعث تجمع غیر طبیعی عناصر کم مصرف و فلزات سنگین در این اکوسیستم ها می شوند . غلظت بالای عناصر مانند کادمیوم ف مس، نیکل، کروم، روی ، منگنزف کبالت و ... منجر به اثرات منفی بر روی رشد و عملکرد گیاهان زراعی و همچنین کیفیت تولیدات کشاورزی خواهد شد. این عناصر نهایتا وارد زنجیره غذایی شده و زندگی موجودات زنده را به خطر می اندازند. اخیرا تکنیک گیاه پالایی به عنوان یک روش موثر و ارزان جهت تصفیه و پالایش محط زیست مورد بررسی و مطالعه قرار گرفته است در این روش گونه های گیاهی مختلف جهت استخراج، حفظ و تثبیت یا تجزیه مواد آلاینده مختلف من جمله عناصر کم مصرف و کمیاب ، ترکیبات آلی و عناصر رادیواکتیو به کار می روند گونه های گیاهی برای این هدف از مکانیسم های مختلفی همچون تجمع بیش از حد ، تصفه ریشه ای و تغییر شکل دادن بهره می برند گیاهان بیش انباشتگر ، غلظت های خیلی بالای فلزات سنگین را بیش از 10 تا 500 برابر نسبت به گیاهان دیگر می توانند انباشت ساند و یا تحمل کنند تاکنون شمار زیادی گونه گیاهی گزارش شده است که قادرند گیاه پالایی انجام دهند. مطالعات زیادی روی ظرفیت و توانایی گیاهان زراعی صورت گرفته است لیکن مشکلات و موضوعات مربوط به گیاهان زیست پالا در اکوسیستم های زراعی زیاد مورد توجه قرار نگرفته است. در این مقاله پتانسیل گیاهان برای فعالیت های گیاه پالایی و نگرانی ها و مشکلاتی که ممکن است در اکوسیستم های زراعی قابل تامل باشد مورد بحث و بررسی قرار می گیرند.

کلمات کلیدی:

گیاه پالایی، فلزات سنگین، اکوسیستم های زراعی، گیاهان بیش انباشتگر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/352033>

